ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΣΕΝΑ

Πάσχα
2017

Αγαπητέ μου Ενορίτη,

Για μια ακόμη φορά ο χρόνος μας φέρνει αντιμέτωπους με το χιλιοϊδωμένο Πάσχα.

Τι είναι επιτέλους για μιας τούτη η γιορτή;

Μήπως είναι απλώς γιορτή των παιδιών;

Της συναισθηματικής γλυκερής αγάπης;

Μια ευκαιρία, για να τραγουδήσουμε «Χριστός Ανέστη» με τον υμνωδό;

Για να γιορτάσουμε θωπεύοντας την εγωπάθειά μας μέσα στη θαμπή εικόνα της υλικής ευτυχίας;

Είμαστε έτοιμοι άραγε για μια έμπρακτη απάρνηση του εγωϊσμού μας για χάρη Εκείνου, που ήλθε στη γη τούτη ταπεινά. Μέσα σ' ένα σπήλαιο; Κάπου στη Βηθλεέμ; Ταλαιπωρήθηκε. Σταυρώθηκε, αλλ' αναστήθηκε;

Έβγαλε του θανάτου το κεντρί με την Ανάστασή Του.

Μας βοηθά άραγε τούτη η γιορτή η μεγάλη, για ν' ανοίξουμε πορτοπαράθυρα προς τον εύδιο ουρανό;

Για να δούμε επιτέλους άσπρη μέρα;

Να δούμε Θεού πρόσωπο;

Ν' αντικρύσουμε τους αδελφούς μας να διασχίζουν τους δρόμους της μεγάλης πολιτείας. Αναζητητές χωρίς στόχους;

Με τόσα προβλήματα, ενώ χρειάζονται τόσο την αγάπη μας τη γνήσια κι αμόλευτη;

Με καλυμμένα τα πρόσωπα με της καθημερινότητας τις μάσκες;

Έρχεται κι εφέτος η Ανάσταση, για να μας βρει σε μια επανάπαυση νωχέλειας; Λες και περιμένουμε κάποιον να τη δυναμιτίσει;

Έρχεται, για να διαπιστώσει την αυτοσυνειδησία μας του σήμερα; Κάτι που έχουμε τόσο ανάγκη βέβαια;

Στόχος μας δεν πρέπει να είναι ν' αντιμετωπίζουμε την Ανάσταση σαν μια ευκαιρία να φιλολογούμε αντάρεσκα. Ή ν' αναμασούμε συνεχώς θεολογικά «κλισέ».

Είμαστε έτοιμοι να καταθέσουμε τη δική μας μαρτυρία; Έντυπη; Πρακτική; Αλλά και βιωματική;

Τ' αφηρημένα θεολογικά σχήματα καιρός να σταματήσουν να τροφοδοτούν υπερκορεσμένες θεολογικές γραφίδες.

ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ

Είναι καιρός να δώσουμε το αίμα μας. Τον εαυτό μας.

Χωρίς ανταρέσκεια. Και ψεύτικες γλυκύτητες.

Χωρίς γλυκανάλατες της στιγμής αναζητήσεις.

Είναι καιρός ν' αφήσουμε παράμερα κάθε μορφής διαφημιστική θρηνωδία. Ένα γόο που μόνο παρελθόν μυρίζει. Κι αγορές και παιχνίδια μ' ένα εκατομμύριο ψιμίθια, που τίποτε δεν προσφέρουν στην όλη εικόνα.

Όλα τούτα μόνο υποβάθμιση φέρνουν στο μεγάλο Γεγονός.

Ήδη η μυρωδιά του χρονοντούλαπου και της παρελθοντολογίας μας πλακώνει το στήθος. Χωρίς να μας δίνει την ευκαιρία γι' ανάσα .

Κι είναι γεγονός, πως οι άνθρωποι του σήμερα έχουμε τόση ανάγκη από το οξυγόνο το τόσο πολύτιμο, που μόνο οι αετοί χαίρονται.

Η μεγάλη γιορτή μας προκαλεί. Και μας προσκαλεί συνάμα. Είναι απαρχή. Δεν είναι τέρμα.

Η γιορτή τούτη δεν μπορεί να εγκιβωτιστεί στα δικά μας τα πλαίσια.

Στα χαραγμένα από εμάς όρια. Τα πλασματικά.

Είναι αυθεντική. Γνήσια κατά πάντα

Μια γιορτή που δεν νοθεύεται με τύπους. Διαφήμιση. Φαγητό. Και τα σχετικά.

Θέλουμε να την πλησιάσουμε;

Αν ναι, πρέπει ν' αναβαπτιστούμε στον κενού μνημείου την αυθεντία.

Μας περιμένει Εκείνος. Εκεί. Ναι.

Για να μας αλλάξει.

Να μας ανανεώσει.

Να μας κάμει καινούργιους.

Να μας βοηθήσει ν' αναπνεύσουμε.

Εκείνος θέλει. Και μας περιμένει.

Εμείς; Θέλουμε;

Φίλε μου, Χριστός Ανέστη.

Με την αγάπη μου,
Ο ιερέας
της ενορίας σου

Το "Γράμμα" είναι παράρτημα του περιοδικού "Πυρσός" της Χριστιανικής Κίνησης της Παλουριώτισσας ("Η ομάδα των δώδεκα"). Υπεύθυνος: Πρωτ. Γεώργιος Αντωνίου, Ι.Ν. Παναγίας, Παλουριώτισσα. Τηλ.: 00 357 22459760, Τ.Θ. 29115, Λευκωσία (1621)